

125691

1941

BIBLIOTECA
SENTINELA

Nr. 1

LOZINCI

ROSTITE DE DOMNUL GENERAL
ION ANTONESCU
CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN

303091

2008 Nicolae 16/3

152997/61

182

BUCUREȘTI

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

RC 274/12

COTA

157286

314/05

B.C.U. Bucuresti

C20051591

~~Institutul de Studii Istorice și Social-Politice
de pe lângă C.C. al P.C.R.
BIBLIOTECA DOCUMENTARĂ~~

~~Inventar nr.~~

~~50.283~~

~~69~~

~~H-2569~~

L O Z I N C I

32605

GENERALUL ION ANTONESCU
Conducătorul Statului Român

C U V A N T   Î N A I N T E

„Biblioteca Sentinela”, apare în vremuri de cumpănă. Grijele mari care stau lângă tâmpla noastră, nu trebuie însă să ne rupă de firul care ne leagă de trecutul strămoșesc prin duh, slovă și faptă românească.

Pentru flăcăii dela oaste mai ales, și apoi pentru neamul întreg, câtă să ținem treze simțirile înalte, simțirile adânci, unde clocote iubirea de pământul acesta, cât ni l-au lăsat strămoșii din vremi și cât l-au adăugit, pe vechi hrisoave de dreptate, eroii războaielor românești mai dinspre noi.

În aceste cărți, care vor merge la oaste, și în casele românești, vor sta scrise întâmplări din trecut, fapte vitejești, cântece de țară și de bătaie și toate îndreptările, pentru o cât mai ade-vărată românime, de suflet și de gospodărire.

Vor fi scrise sau culese din marii noștri povestitori și făuritori de stihuri, de cântece, de

poezii, cum li se spune de către cărturari; dar vor fi și povestiri și cântece strânse de-a-dreptul de pe vatra, din zestrea de frumuseți a poporului.

Pentru început și pentru vremuri, am socotit că nimic nu putea fi mai nimerit decât să dăm ostașilor, poporului de pretutindeni o culegere din gândurile pe care le-a frământat și care l-au frământat pe cel ce ne-a scos din greul impas al vremilor, și care ne va duce la liman de pace și bună stare: Conducătorul Statului românesc, d-l General Ion Antonescu.

Lozincile acestea pe care le-am adunat laolaltă și care ne îndeamnă să fim toți laolaltă, sub porunca sa, pentru a urca pe culmea gloriei soarta neamului nostru, trebuie să fie citite și adâncite în sufletele noastre: porunci de scriptură și lege românească.

PENTRU ACEASTĂ LUPTA
SIMT CĂ AM ÎN SPATELE
MEU ȚARA ÎNTREAGĂ,
ȚARA SĂNĂTOASĂ, ȚARA
TUTUROR CELOR CARE
VĂD ȘI TREC PESTE ÎNTE-
RESELE PERSONALE.

General ION ANTONESCU

Drumul nostru este cinstea.
Puterea noastră este munca.
Arma noastră este jertfa.
Casa noastră este credința.
Aurul nostru este Patria.
Țelul nostru este izbânda.

(6 Octomvrie 1940).

Munciți, munciți, munciți
Din zorii zilei și până în zorii viitorului
Aplecați-vă puterea pe cărți, oțeliți-vă brațele,
Intăriți-vă sufletele,
De entuziasmul și deslănțuirea forței voastre
atârnă soarta Românilor. Ea nu poate fi si-
gură și mândră, decât dacă uniți forța cu
înțelepciunea.

(6 Octomvrie 1940).

Români,
Numai prin jertfă și prin muncă vom putea birui.
Vă cer tuturor grija și fapta.

Mă îndrept spre inimile voastre și vă cer iubirea pentru Țară; mă adresez cugetelor voastre și vă cer încrederea în Neam; mă adresez puterilor voastre și vă cer să le dați Patriei, muncii noastre comune.

(6 Septembrie 1940)

Funcționarii Statului să înțeleagă că pe ei se reazimă totul. Să-și merite răspunderea.

Cinstea, legalitatea, dreptatea și munca să le îndrumeze acțiunea. O cer tuturor.

(6 Septembrie 1940).

Ordinea făcută sus, cere ordine jos.

Numai ordinele pot fi răspunsul pe care-l dă azi Națiunea, actului pe care l-a primit.

(6 Septembrie 1940).

Ardeleni,

Frați dragi și încercați.

Cugete risipite, vetre stinse și trădate.

Români smulși din glia sfințită de sudoarea muncii strămoșești.

Vouă, vă închin azi, toată durerea și nădejdea mea.

*(Sibiu, 10 Noembrie 1940. —
Deschiderea Universității Clujene).*

Singura politică pe care trebuie să o faceți este aceea a iubirii de Neam și a apărării drepturilor lui sfinte prin muncă, prin cinste, prin blândețe, prin conștiință și mai ales și prin exemplul vostru în toate și față de toți.

*(Sibiu, 10 Noembrie 1940. —
Deschiderea Universității Clujene).*

Lăsând la o parte tot ce ne-a despărțit;
Amuțind în noi orice ură și orice frământări;
Intinzând pe întregul cuprins al Țării voința
neînduplecată de muncă, de ordine, de zidire;

Să ne călim voințele, să ne unim conștiința și
să purcedem fără zăbavă la muncă.

(6 Septembrie 1940).

Când cerem altora supunere în fața Legii și a
Dreptății, noi cei dintâi trebuie să dăm primul
exemplu.

(6 Octomvrie 1940).

Durerea trebuie să ne învețe, să ne înalțe. Po-
poarele adevărate își torc din înfrângeri ma-
rile destine.

(6 Septembrie 1940).

Vrajba să înceteze. De oriunde și prin oricine.
Lupta să fie numai pentru Stat.

(6 Septembrie 1940).

Nicio violență în contra nimănui. Cu atât mai puțin în contra nevinovaților soldați sau gardieni aflați la datorie.

Aceasta nu este o faptă, ci o crimă pe care nu pot decât să o pedepsesc grav și imediat.

(6 Septembrie 1940).

Luăți aminte că aceia ce a prăbușit pe alții, a fost goana aprigă după onoruri și interese prea pământeste.

Goniți-le din conștiință.

(Anul Nou 1941).

Vestejesc orice ură, condamn orice răzbu-
nare, mă despart de orice faptă de necinstire
a vieții, onoarei și averii altuia.

(Anul Nou 1941).

În jurul nostru, brâul de foc aprinde popoa-
rele în jăratecul topitor de destine pentru
turnarea lumii vechi în tipare noi.

Pregătește-te să aprinzi făcliile viitorului din
jertfa ta nouă.

(Anul Nou 1941).

Frământările din afară, desnădejdea dinăuntru, cer tuturor să încordăm toate puterile, să ne pregătim de orice jertfă, să fim gata de orice faptă pentru neam.

(Cuv. Radio, 3 Noembrie 1940)

Nu se poate cere sacrificiul sufletelor care au fost crescute la școala umilinții.

(7 Septembrie 1940).

CUVINTE CĂTRE ȚARĂ

C2005/531

~~W. 50.283/69.~~

Țara a fost aruncată într'o frământare nebună,
pe care n'a putut-o opri decât onoarea, erois-
mul și patriotismul ostașului român, stâncă
nepieritoare a drepturilor Patriei.

*(Către întreaga Țară,
2 Februarie 1941)*

Ajutați-mă și ascultați-mă.

Dacă faceți cinstit, dacă nu umblați după fo-
loase personale sau de castă, dacă nu vă
uitați cu ochi răzbunători în trecut, dacă în-
tindem o mână frățească tuturor care sunt
în stare să pună sufletul, priceperea, cinstea,
munca și patriotismul lor în slujba Patriei,
dacă lăsăm ambițiile și păstrăm proporțiile,
în sfârșit, dacă începeți să dați și tot sufle-
tul, toată energia și toată munca voastră, în
folosul Țării noastre, voi reuși.

*(Apel la ordine și la muncă,
12 Septembrie 1940).*

Ceasul datoriei vă cheamă.

Ceasul muncii a sunat.

Ceasul unirii nu mai poate întârzia. El cere imperios și impune sever celor cu gând curat, să vină cu toții, fără șovăire, în unire și înfrățire, să reeducăm familiile noastre, să întărim Biserica noastră, să reconstruim Școala noastră, să îmbunătățim soarta țăranilor, muncitorilor și a funcționarilor noștri, să alinăm suferințele săracilor și loviților de soartă, să sporim bogățiile noastre și să întărim forțele noastre morale, politice și militare, pentru că numai astfel România de mâine va putea să fie o Românie respectată și stimată, o Românie ascultată și folosită.

*(Apel către Români,
15 Septembrie 1940).*

Popor român, porțile veacurilor și drumurile drepturilor îți stau deschise, dacă știi să dovedești întâi prietenilor și apoi dușmanilor că ești în stare să-ți stăpânești destinul.

*(Către Români,
26 Februarie 1941).*

Peste crucile părinților noștri, peste raclele voevodale, peste glia românească și în auzul Românilor de pretutindeni să buciume — scurt

și aprig — ca în ceasurile de bejenie ale
veacurilor: Chemarea Codrilor și a Plaiurilor,
Chemarea Strămoșilor, Chemarea Pământului,
Chemarea Viitorului.

*(Proclamație către Țară,
11 Martie 1941).*

Eroii și martirii sunt pentru un neam ceea ce
sunt preoții pentru religie și sfinții pentru
Biserică. Ei sunt verigile prin care se leagă
lanțul veșniciei naționale.

*(Cuvântare la radio,
5 Noembrie 1941).*

Clădind, dela temelie, cu sudoarea frunții și cu
răbdare, piatră peste piatră, vom ajunge să
împlântăm Stindardul nostru, nepieritor și
falnic, pe culmile pe care atâtea generații,
înaintea noastră, au dorit și au visat, au su-
ferit și s'au sacrificat să-l împlânte .

*(Către Țară,
12 Noembrie 1940)*

Familia, Școala, Biserica, Justiția, bogățiile
pământului nostru și toată așezarea Statului
trebuesc reîntemeiate, înrădăcinate deapu-
ruri, în duhul și rostul nostru de viață româ-
nească.

(1 Ianuarie 1941)

Bătrâni și tineri, săteni și orășeni, bogați și săraci, toți au dovedit că, înainte de orice, sunt Români; că mai presus de toate este Țara și că Românul știe să se închine duhului poruncitor al Neamului, oridecâteori vatra strămoșilor și drepturilor copiilor își doinesc chemarea.

*(Proclamație către Țară,
11 Martie 1941).*

Prin cugetul nostru unit, prin liniștea senină cu care v'ați mărturisit credința prin participarea voastră neobicinuită la răspunderile obștești, v'ați împlinit, Români, datoria față de conștiința voastră, ați pregătit istoriei o judecată dreaptă și ați dat o mare pildă celor care n'au cunoscut îndeajuns străfundurile Nației și puterile românești.

Ați arătat, popoarelor prietene și mai ales celor dușmane, că o epocă de decădere și întristătoare umilire nu spulberă conștiința Romanului, cum veacurile de asuprire n'au putut-o frânge; că prăbușirile, frământările și durerile n'au prins în noi făclia mută a resemnării, ci hotărîrea aprigă a dobândirii dreptului și dreptății.

*(Proclamație către Țară,
11 Martie 1941).*

Să se înțeleagă că pe deasupra tuturor frământărilor și peste toate neînțelegerile, avem datoria față de strămoși și față de urmași, să ne pregătim Statul și Neamul pentru apărarea drepturilor lor veșnice.

Cine vrea să meargă la această faptă, va fi bine primit și va croi, alături de mine, destinul Patriei.

*(Către întreaga Țară,
2 Februarie 1941).*

Aici a suferit și a cântat Octavian Goga, — în nepieritoarele lui versuri — codrii noștri verzi, câmpurile noastre de mătăasă, Jalea Oltului nostru, jalea caselor noastre, jalea de ieri, jalea de azi — poetul sbuciumării și nesfârșirii noastre, poetul, care nu-și doarme somnul în pământul strămoșesc al Ciucei, ci, vegează.

*(Sibiu, deschiderea Universității,
12 Noembrie 1940).*

Independența și libertățile noastre vor fi primejduite dacă Țara nu intră în ordine, nu se pune pe muncă și dacă nu reconstitue repede forțele care îi pot asigura și rezistența și înălțarea.

(Apel către Țară — 11 Septembrie 1940).

Munca, adevărul, dreptatea, cinstea, caracterul, onoarea, loialitatea, meritul și ridicarea prin competență și disciplină, respectul față de toate aceste temeuri de viață, iată ce ați voit, iată ce trebuie să întemeiem în noul Stat.

*(Declarațiile făcute presei —
1 Februarie 1941).*

Trândăvia, interesul persoanelor, intriga, necinstea, minciuna, trădarea, lîngușirea, lipsa de merit și de caracter, amenințarea și ura, — acestea le urăți cu toții — o știu — și eu le urăsc cel dintâiu.

*(Declarațiile făcute presei —
1 Februarie 1941).*

Eu cu voi și voi cu mine, cât voi fi vrednic, — să ascultăm cel puțin în acest ultim ceas porunca de dincolo de mormânt a strămoșilor și martirilor noștri și să nu uităm datoria sacră pe care o avem de a trece copiilor noștri o Țară frumoasă, o Țară la care am aspirat cu toții și pentru care am pățit cu toții.

(Apel către Țară. — 15 Septembrie 1940).

Nu cred însă să fie printre voi, Români, unul singur care să creadă că Generalul Anto-

nescu — hârțuit între salvarea Țării și drumurile în străinătate pentru asigurarea viitorului — ar fi putut împiedeca o greșeală și n'a făcut-o.

(1 Ianuarie 1941).

Legea credinței, legea dreptății, legea disciplinei, legea muncii, legea educației severe, legea tăcerii, legea solidarității naționale și a sprijinului reciproc și legea onoarei, vor fi legile de temelie ale Statului de mâine, legile călăuzitoare ale Statului Național

(Apel către Țară. — 15 Septembrie 1940).

Legalitatea integrală înseamnă libertate de acțiune, lipsa de teamă, sporirea inițiativei și curajului necesar pentru a munci și a înfăptui.

(7 Septembrie 1940).

Incadrându-ne pe calea legală, vom avea și curajul să ne luăm fiecare răspunderile și trebuie să știm să ni le luăm. Acela ce cere autorizare pentru chestiunile care-i revin, prin legi și regulamente, să le rezolve, nu are personalitate. Și cine nu are personalitate și curaj, nu este, nu poate fi șef.

(7 Septembrie 1940).

Dreptul suveran la dreptate trebuie recunoscut oricui îl are și trebuie aplicat oricui îl cere fără niciun fel de ocolire, de interpretare sau de discuțiuni.

(7 Septembrie 1940).

Orice șef trebuie să se poarte cu subalternii săi cu omenie. Acest sentiment nu poate fi și nu trebuie să lipsească nici chiar în armată, unde disciplina comportă oarecare rigiditate.

(7 Septembrie 1940).

Sentimentele sufletești de omenie față de subaltern aduc din partea acestuia dragoste de muncă, încredere în șefi, înviorare morală în toate acțiunile lui bune, mândria respectului ce i se dă, personalitate.

Șefii de toate coteoriile vor urmări necontenit și în toate ocaziunile obținerea acestor sentimente și dezvoltarea demnității personale și a personalității însăși.

(7 Septembrie 1940).

Astfel, un trecut dureros s'a închis. El nu se va mai deschide pentru judecarea răspunderilor, — nu din dorința răsbunării, ci pen-

tru ca aceasta să servească drept învățământ
generațiilor ce vor veni.

Am arătat Țării întregi, cu toată conștiința
și cu toată durerea, lupta pe care a trebuit
să o dau pentru ca să pot izbăvi Țara.

(7 Septembrie 1940).

SĂ NE UNIM;

SINGURA LOZINCĂ A VREMII

Uniți-vă, Români, în credință, în iubire și muncă.
Uniți-vă, din toate colțurile sfâșiate ale Neamului, din toate casele, ce să ducem mai departe străduința strămoșilor și viitorul copiilor noștri.

Cum suntem strâns uniți într'un Dumnezeu, să fim strâns uniți într'o Țară.

Înțelege-ți că deaceea ne-am pierdut granițele și drepturile și onoarea, fiindcă n'au știut să ne unim la vreme și să ne îndreptăm unii pe alții.

Granițele unui Neam, se zidesc întâi în suflete și mor tot în suflete. Atunci când un popor nu știe să le cinstească în inima fiecăruia.

Unitatea și forța Neamului aduc plinătatea drepturilor.

(1 Ianuarie 1941).

Tu, Române, care ai stat până astăzi de o parte, schimbă-ți sufletul și prinde-te în lanțul nostru

de credință românească, fii verigă de temeii și statornicie.

(1 Ianuarie 1941).

Simțiți-mă lângă fiecare din voi. Simțiți că tot ceea ce am făcut este pentru a izbăvi Neamul și a-i asigura viitorul.

În această unire a suferinței și a credinței noastre, din topirea pioasă a gândului nostru închinat Domnului și Țării, să iasă sufletul de mâine al acestui Neam.

Această unire să oprească orice vrajbă, de oriunde și prin oricine.

(7 Septembrie 1940).

Credința și dreptatea, legea și munca, cinstea și conștiința, ordinea și omenia, vor fi de azi înainte, dela cel de sus până la cel mai de jos servitor al Patriei, cartea sfântă a îndatoririlor noastre.

(7 Septembrie 1940).

Plecat cu smerenie spre trecutul de glorie de altă dată și privind cu încredere deplină către viitor, nu voi înceta lupta și nu voi opri fapta, până când nu vom ajunge să avem o altă Țară, un alt suflet și o altă conștiință.

(7 Septembrie 1940).

Aplicarea legalității integrale, fără niciun fel de deosebire, formează baza oricărei instituții. Din ea derivă încrederea și siguranța în destinele noastre.

(7 Septembrie 1940).

De sus și până jos, dela tânăr până la bătrân, din colibă până la palate, purificarea totală, purificarea desăvârșită, purificare în tot și în toate se va face.

Ea se va face fără ură, fără părtinire, fără nedreaptă lovire.

Justiția prin tot ce are ea mai înalt, mai priceput, mai curat și mai onorat, va veghea la aceasta.

(Apel către Țară. — 15 Septembrie 1940)

Noi chemăm pe toți la Unire, dar nu oferim locuri. Locul și-l va câștiga fiecare fără zăbavă, numai prin puterea și sârguința lui.

Locurile și le vor păstra numai acei care le vor merita, după faptă.

(6 Octombrie 1940).

Nu putem întemeia nimic dăinuitor, dacă nu respectăm legile omeniei și ale vieții.

(Anul Nou 1941).

Vieața omului, cinstirea avutului, respectarea muncii și casei altuia, sunt așezări pe care veacuri de civilizație le-a împietrit în fața neamurilor, iar când acestea s'au dărâmat în datinile unui Neam, Neamul s'a stîns.

(Arul Nou 1941).

Un singur lux: al jertfei.

O singură podoabă: a cinstei.

Soție, mamă, bunică.

Iată gândul Generalului Antoneșcu pentru femeea română.

(Apel către femeea română. — 28 Septembrie 1940).

Să fii cinstit în toate.

Din cinste naște: munca, bunăcuviința, dragostea, cumpătarea, voioșia, seninătatea, bunătatea, jertfa și chiar eroismul.

(Apel către femeea română. — 28 Septembrie 1940)

Neamul românesc în înțelesul nesfârșit al generațiilor, cuprinde toate sufletele morților și mormintele strămoșilor. Aceste morminte trebuiesc cinstite. Prin cultul morților vom

avea totdeauna sprijinul sufletelor care s'au jertfit pentru Neam.

*(Apel către femeea română. —
28 Septembrie 1940).*

Nu există putere în lume să poată opri biruința lui Dumnezeu și a celor ce au crezut în El.

*(Apel către femeea română. —
28 Septembrie 1940).*

E groaznic să te simți trăind ceas-cu-ceas și să nu folosești nimănu.

*(Apel către femeea română. —
28 Septembrie 1940).*

CUVINTE CĂTRE OSTAȘI

Azi, mai mult ca altădată, gândul meu și grija mea de frate și prieten, de părinte și de șef, se întrepră, în primul rând, către tine, drag ostaș, de toate gradele și de toate vârstele, fiindcă de patruzeci de ani, mintea mea s'a trudit pentru tine și sufletul meu a pățimit pentru tine

(Către Armată,
1 Ianuarie 1941)

Am dorit și am visat, am luptat și am îndurat, am fost bârfit și am fost lovit, fiindcă am vrut să pun: în mâinile tale vânjoase, cea mai bună armă; în sufletul tău cinstit, cea mai înflăcărată credință; în inima ta curată, cel mai viforos avânt; pe corpul tău trudit, cea mai simplă dar mai nepătată haină; în credința nelimitată în destinele neamului, cele mai înflăcărate aripi; în privirea ta, scrutătoare și caldă, cea mai vie dintre icoane: Patria.

(Către Armată,
1 Ianuarie 1941).

Ostași, nu uitați, dela mic la mare, că sunteți ieșiți dintr'o brazdă stăpânită și păstrată prin sânge și în sânge.

Implețiți-vă și înfrățiți-vă cu această brazdă. Stați înfipți în ea și pregătiți-vă să muriți cântând pentru ea.

Este mai mult ca oricând, porunca ceasului de față.

*(Către Armată,
1 Ianuarie 1941).*

Mă sbat, dragi ostași, să vă dau și vouă vieată nouă, să croiesc și pentru voi drumuri drepte și căi eterne de lumină și de mândrie, de înfrățire și de tărie.

*(Către Armată,
1 Ianuarie 1941).*

...Să pătrund ca un duh, în cazărmi, acolo unde dormiți voi, ostași scumpi, braț de oțel al Țării, și ca un părinte, cu neliniștită iubire, să-mi lipesc buzele pe frunțile voastre strânse, pentru ca să puteți pricepe că asprimea adevărată din grije și din iubire pleacă.

(1 Ianuarie 1941)

Țin să afirm și să subliniez că, de pierderea granițelor, nu este și nu trebuie făcută vinovată Armata.

Cunosc Armata.

Cunosc pe soldații și pe ofițerii ei.

Oricare ar fi fost starea materială a Armatei,
ofițerii și soldații s'ar fi bătut.

Pentru salvarea Țării, pentru păstrarea onoarei,
pentru mândria tradițiilor ei și pentru respec-
tul morților ei, Armata s'ar fi luptat.

Armata nu uită și nu iartă, că a fost lăsată să
privească, fără să tragă, la cea mai dureroasă
spintecare a sufletului și trupului Țării.

*(Pentru judecata opiniei publice,
Decembrie 1940).*

V'ați adunat astăzi la chemarea pământului,
pentru care ați luptat și ați suferit.

Chemarea voastră, unirea voastră, sfinte și glo-
rioase rămășițe, sunt nu numai semnul, pute-
rilor neînfricate ale acestui Neam, dar și do-
vada conștiinței treze și a răspunderii dârze
din piepturile voastre.

*(Adunarea foștilor luptători,
Decembrie 1940).*

Ostași, având încredere într'o altă viață, vă
cer:

Un gând pentru Rege: Trăiască Regele

Un gând pentru Țară: Trăiască România!

Un gând pentru ostași: Trăiască Armata!
Un gând românesc: Trăiască Biruința Națională.

*(Adunarea foștilor luptători,
Decembrie 1940).*

Hotarele unui neam sunt mărginite de strălucirea concepției lui. Apărarea lor, e ceasul cel mai greu și sfânt în viața unei țări. Atunci să fiți în rânduri și într'un iureș năpraznic, să dovedim lumii întregi că merităm să trăim, pentru că nu putem fi înfrânți.

*(Apel către femeea română. —
28 Septembrie 1940)*

Un neam care nu-și reazimă valorile vieții pe elita faptei și a gândului, nu poate învinge furtunile soartei.

*(10 Decembrie 1940. —
Intrunirea forțelor luptătoare)*

Popoarele care și-au încredințat destinul lor eroilor și înțelepților, au putut să tragă o dâră de lumină; celelalte au pierit în întuneric și au tras după ele dâre de hulire.

*(10 Decembrie 1940. —
Intrunirea forțelor luptătoare).*

Neamul românesc trebuie să se întoarcă la isvoarele lui eroice. Fapta lui trebuie să oglin-

dească toate virtuțile strămoșești. Fiindcă aceste virtuți există, aceste virtuți sunt nepieritoare.

*(10 Decembrie 1940. —
Întrunirea forțelor luptătoare).*

Camarazi,

Ceia ce a făcut totdeauna, fala poporului nostru a fost puterea cu care și-a stăpânit destinul în ceasul de grea cumpănă și în frământările de restriște.

*(10 Decembrie 1940. —
Întrunirea forțelor luptătoare).*

Ostași,

Nu uitați delă mic la mare că sunteți ieșiți dintr'o brazdă stăpânită și păstrată prin sânge și în sânge.

Implețiți-vă și înfrățiți-vă cu această brazdă. Stați înfipți în ea și pregătiți-vă să muriți pentru ea.

Este mai mult ca oricând, porunca ceasului de față.

*(10 Decembrie 1940. —
Întrunirea forțelor luptătoare).*

— Am dorit și am visat, am luptat și am îndurat, am fost bârfit și am fost lovit fiindcă am vrut să pun: în mâinile tale vânjoase cea mai bună armă; în sufletul tău cinstit cea mai în-

flăcărată credință; în inima ta curată cel mai viforos avânt; pe corpul tău trudit cea mai simplă, dar cea mai neprihănită haină; în credința ta nelimitată în destinele neamului cele mai înflăcărate aripi; și în privirea ta, scrutătoare și caldă, cea mai vie dintre Icoane: Patria.

(1 Ianuarie 1941).

Ostași,

- Multe s'au schimbat în țară și peste hotare în anul de cruntă șovăire și de adâncă pătimire pentru voi și pentru noi.
- Ca de atâtea nenumărate ori în trecut, ne găsim, și în acest început de an, la răspântie de vifor.
- Este anul în care, pentru noi și pentru alții, în sânge și prin sânge, se pregătește o lume nouă.
- Astfel fiind, este în căderea mea să vă spun adevărul și să vă chem la datorie.

(1 Ianuarie 1941).

De acum înainte seriozitatea va lua locul ușurinței, vrednicul va da la o parte pe nevrednic, onestitatea va zdrobi tâlhăria, caracterul va înfrânge pe viclean și-l va împiedica să

mai străbată prin intrigă și lingușire, prin minciună și prin perfidie, prin înrudire și prin ticăloșie, către vârful de comandă.

De acum înainte, pe culmi, nu vor mai trebui să ajungă decât vulturii.

*(10 Decembrie 1940. —
Intrunirea forțelor luptătoare).*

Crucea și Stindardul, Ogorul și Patria, Onoarea și Virtutea, Infrățirea și Iubirea, Legea și Omenia să fie țelul nostru de acum înainte, fiindcă el a fost veac de veac, este și va rămâne crezul adevăraților români.

*(10 Decembrie 1940. —
Intrunirea forțelor luptătoare).*

Ofițeri, Subofițeri și Soldați, aveți în sufletele voastre flacăra sacră a veșniciei.

Țineți în mâna voastră destinele Patriei.

Sunteți tinerețea și speranța ei.

*(10 Decembrie 1940. —
Intrunirea forțelor luptătoare).*

Un neam poate fi redeșteptat prin viforul entuziasmului lui, dar nu poate fi înălțat decât prin dogoarea muncii și patima răspunderii.

*(10 Decembrie 1940. —
Intrunirea forțelor luptătoare).
(Sibiu, 10 Noembrie 1940. —*

Neamul acesta trebuie întâi ridicat, întărit,
îndreptat și după ce va deveni destul de pu-
ternic, după aceea el va trebui să lupte pen-
tru ca să reîntregească ceia ce s'a pierdut.

(7 Mai 1941).

CUVINTE

CĂTRE TINERETUL ȚĂRII

Tineretul a sângerat desigur și a suferit adânc.
Am suferit și eu.

Dar sângele nu poate fi răscumpărat cu sânge
și nici suferința prin noi suferințe.

Nu-și iubește țara, nu-și cinstește neamul și
nu respectă ceasul, cel ce face altfel.

(6 Septembrie 1940)

Acum, tineretul, nădejdea curată a neamului,
trebuie să-și îplinească datoria.

Fața lumii se schimbă. Națiunea noastră să-și
dovedească prezența în istorie.

(6 Septembrie 1940)

Pot să vă asigur astăzi, că mă întorc cu în-
crederea Fuehrerului și a poporului german.

România va merge la biruință.

România va avea drepturile ei.

Trăiască România!

(Declarațiile din 25 Noembrie 1940).

Revoluția Național-Socialistă și lupta germană este nu numai afirmația hotărîtă a unui mare popor pentru el însuși, dar și zidirea unei lumi, poartă de veacuri, semn de civilizație, pentru toate celelalte.

(Declarațiile din 30 Ianuarie 1941)

Tineretul să ia aminte și să tragă toate învățăturile din această neîntrecută și fulgerătoare înfăptuire.

Revoluția Național-Socialistă s'a împlinit prin credința într'un singur om, prin supunere la o singură disciplină, prin unirea tuturor sub semnul aceleiași credințe: Național-Socialismul.

(Declarațiile din 30 Ianuarie 1941).

Revoluția Național-Socialistă s'a realizat împotriva tuturor piedicilor și tuturilor coalițiilor oculte și fățișe a lumii internaționale, pentru că a fost o idee în marș, o metodică și grandioasă luptă în care Comandantul n'a îngăduit nicio abatere, nicio șovăire.

(Declarațiile din 30 Ianuarie 1941).

Tineretul a fost în Germania la locul lui de educație, de entuziasm și de muncă.

O disciplină implacabilă, întemeiată pe sancțiunile cele mai grave, a făcut ca în revoluția Național-Socialistă, nimeni să nu-și permită a abate valul destinului național, dela matca voinței neînduplecate a Fuehrerului.

(Declarațiile din 30 Ianuarie 1941).

Dacă tineretul Neamului nostru vrea să dovedească credința sa sinceră și întreață în lumea nouă, lipirea sufletului său la marea revoluție n'are decât o singură cale.

Să arate prin faptă că știe să facă din Patria sa și pentru Patria sa, ceia ce Național-Socialismul german a știut să facă pentru Marea Germanie și pentru Fuehrer.

(Declarațiile din 30 Ianuarie 1941).

DOMNIE NOUĂ

Regi mari sunt aceia care spală treptele tronului cu lacrimile suferinței înțelese și care se înalță pe ele, ducând în spate poverile împlinite ale neamului.

(Iași, 8 Noembrie 1940).

V'a dat Domnul, Sire, un nume mare, numele Marelui Mihai, numele lui Mihai Viteazul, cel dintâi Domn al întregirii românești.

Prin fapta lui, prin jertfa lui, prin spiritul lui, care au domnit peste veacuri, el a zidit temelțiile veșnice ale Neamului Românesc.

Vă doresc, Sire, ca Dumnezeu, să Vă învrednițească să dați numelui ce-l purtați același răsunet de veacuri.

(Iași, 8 Noembrie 1940).

În aceste vremuri de sbucium și frământare, inimile noastre se liniștesc unite în nădejdea pe care un neam o pune în noua Domnie.

(Proclamație, 9 Septembrie 1940).

Dumnezeul strămoșilor noștri și al Domnitorilor
bravi ai acestui neam să-l ajute ca Domnia
Lui să-i fie plină de fapte vrednice, de bi-
ruință și de glorie și întotdeauna să-l încon-
joare iubirea și încrederea supușilor săi.

(Proclamație, 5 Septembrie 1940).

BISERICA ȘI CREDINȚA
STRĂMOȘEASCĂ

Să nu alergați niciodată după bani, fiindcă ei vă fac să alunecați pe panta patimilor ome-nești.

Politica să o goniți din jurul altarelor, așa cum i-a gonit Mântuitorul pe mânuitorii de bani. Să o goniți și pentru voi și pentru drept-cre-dincioșii voștri. Ea a adus multă nenorocire în această țară. Ea v'a învrăjbit pe toți, fiindcă politica, la noi, a însemnat pândă.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Nimeni de azi înainte, nu se va putea așeza decât acolo unde meritul și puterile îl vor impune prin selecțiune, nu prin interese de castă sau prin intrigă și calomnie.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

În această reîntrupare a țării, universitățile și universitarii au soartă de ziditori.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Universitățile trebuie să fie făclia care despice drumul viitorului național, să fie amvonul din care pornesc credințele noi.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Universitățile trebuie să fie pentru noi zidurile nevăzute ale veșniciei românești; iar pentru cei din afară, cetățile adevărului, ale drepturilor și mândriei naționale.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Cultura fără suflet e ca soarele împânzit de nouri. Luminează dar nu încălzește.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

A fi profesor înseamnă a-ți aprinde în cuget jărâtecul cunoașterii și al adevărului, nu numai a-l privi; înseamnă a-ți împărți cugetul, împărțind căldura credinței și mai presus de toate înseamnă a-ți arde sufletul, ca alții să aibă lumina și dogoarea lui.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Propovăduiți și răspândiți de acolo lumina care trebuie să întrețină nestinsă flacăra focului nostru sacru.

Fără această încălzire continuă a sufletelor credincioșilor voștri, nici eu, nici nimeni altul, nu va putea îndrepta acest blând și înțelegător popor, pe căile binelui.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Pe plan social, la temelia Statului stă Familia.
Pe plan spiritual, așez credința.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Biserica lui Hristos nu înseamnă numai ziduri, icoane, coruri, lumânări, clopote, slujbă.
Ea este dragoste, jertfă, milostenii, trudă, curățenie sufletească.

Oriunde trăiește un suflet curat, acolo este un altar al dumnezeirii.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Pentru ca Biserica și toate podoabele ei să primească cu adevărat harul ceresc, dacă vreți să adăpostească cu folos pe cei ce înalță rugăciuni, să-i facă să caute sprijin, și genunchii lor odată ridicați dela pământ, să-i poarte mai încrezători ca înainte, dați voi întâi bisericii, tot ce Mântuitorul a așezat la temelia ei.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Dacă gândul vostru nu este cu totul dăruit Creatorului, dacă inima voastră nu se frământă cu adevărat pentru păcatele oamenilor, atunci și zidurile Bisericilor sunt reci și chipurile sfinților de pe icoane sunt crunte și clopotele sună spart și lumânările par stinse.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Faceți în așa fel încât oamenii să simtă nevoia să meargă la Biserică și să dorească ceasul de rugăciune ca o mare liniștire sufletească.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Tălmăciți, în fiecare zi de sărbătoare, pe înțelesul tuturor, prin predici scurte și înțelepte, Evanghelia.

Invățați-i să asculte cu interes și să folosească în faptele lor, de fiecare clipă, tot ce această carte a suferinței a înscris numai din dragoste pentru oameni.

(Apel către slujitorii tuturor altarelor românești).

Invățăturile Evangheliei să le desprindă din fapta voastră. De aceia vă cer ca în viața voastră de toate zilele:

ТАЧКАРЫ
1900

- Să fiți cei mai iubitori.
- Să fiți cei mai buni.
- Să fiți cei mai drepți.
- Să fiți cei mai cinștiți.
- Să fiți cei mai muncitori.
- Să fiți cei mai gospodari.

(Declarațiile din 30 Ianuarie 1941)

BIBLIOTECA
CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

